

1001 stjernerne

Mand (til forbipasserende):

Kom! Sæt dig.

Kvinde (til forbipasserende):

Sæt dig
her!

Mand (til forbipasserende):

Her
hos mig.

Kvinde (til forbipasserende):

Hør
ikke på
ham!

Mand (til forbipasserende):

Hør
hende!

Kvinde (til forbipasserende):

Ha!

Mand (til forbipasserende):

Her!

Kvinde (til mand):

Det er
min bæk!

Mand (til forbipasserende):

Men
jeg siger
tingene som jeg ville
ønske de
var.

Kvinde (til mand):

Hvilke ting?

Mand (til forbipasserende):

Siddende tusindfrydere(.)
Her! Kom
Nu!

Kvinde (til forbipasserende):

Tusing og en frydere.

Mand (til forbipasserende):

Kom nu! Hun vil
sige dig noget! Jeg

vil sige dig
noget.

Kvinde (til forbipasserende):

Du har
forladt dit sæde nu
sidder du
her.

Ikke?

Mand (til forbipasserende):

Kom!

Dine stjernere
og månere. Hvis
jeg kunne skrive det
med en nål i en
øjenkrog.

Nu!

Kvinde (til forbipasserende):

Jeg

venter!
Smukkere

her. Fastgjort til
forventningen(.) Om din
talestrøm. Sig
noget!

Mand (til forbipasserende):

Hvis. Jeg kunne skrive noget i det
inderste af din
øjenkrog med en
nål. Ville jeg
gøre det.

Kvinde (til mand):

Gør det! Hvis du kunne
sige noget. Smukkere
samtaler og mere

duftende(.)

Mand (til kvinde):

Vers.
Hvis jeg
kunne. Her på en
bænk.

Kvinde (til mand):

Jeg venter!

Mand (til forbipasserende):

Jeg kan se dig ja.
Kom!

Kvinde (til forbipasserende):

Jeg så dig
først.

Mand (til kvinde):

Ha! Men jeg. Er
tættere
på!

Tusind og et slør længere
inde. Tættere
på.

Kvinde (til mand):

Nættere og mere
duftende.

Mand (til kvinde):

Nættere og mørkere
og koldere.

Kvinde (til mand):

Og tættere
på

Mand (til kvinde):

Ja. Tættere
på.

Kvinde (til forbipasserende):

Du har
fundet din
bænk.

*

Mand (til kvinde):

De kommer
ikke.

Kvinde (til mand):

Jeg

venter.

Mand (til kvinde):

Hvorfor sidder de
ikke?

Kvinde (til mand):

Vi må
tie stille.

Mand (til kvinde):

Stillere og
stillere.

Kvinde (til mand):

Sidde stille
stillere

Mand (til kvinde):

og stillere.
Ja,

*

Mand (til forbipasserende):

Kom
her vi har en
historie.

Kvinde (til forbipasserende):

Vi
stjæler dit
åndedræt.

Mand (til forbipasserende):

Vi stjæler det
ikke. Det
tøver bare.

Kvinde (til forbipasserende):

Du

tøver.

Mand (til forbipasserende):

Det sætter sig
stille med
os.

*

Mand (til kvinde):

Ja. Skønhed er det som
åbner. Øjnene?

Kvinde (til mand):

Som åbner
øjnene for derefter at
blænde dem.

Mand (forbipasserende):

Har vi ikke
ret?

Kvinde (til mand):

Skønhed er det som man
ikke tager med(.)
Videre?

Mand (til forbipasserende):

Kom nu!

Kvinde (til forbipasserende):

Det som man ikke kan
undgå at tage
med videre men
uden(.) At det

fylder i hænderne.

Mand (til forbipasserende):

Jeg har
selv set det.

Kvinde (til forbipasserende):

Jeg gik selv
ud.

Og tog
skønheden men det
hjalp ikke.

Mand (til forbipasserende):

Og så
skønheden. Det

hjalp.

*

Mand (til forbipasserende):

Den er til for at
sænke hånden

Kvinde (til forbipasserende):

sidde stille

Mand (til forbipasserende):

åbne øjet

Kvinde (til forbipasserende):

holde vejret

Mand (til forbipasserende):

i første omgang.

Kvinde (til forbipasserende):

For åndedrættets og
håndelagets tøven.

*

Mand (til kvinde):

Jeg gik
ud og kom
tættere
på.

Kvinde (til mand):

Måske. Men
tæt nok?

Mand (til kvinde):

På duften og skyggen
og støvet.

Længere
væk.

Kvinde (til mand):

Langt nok?

Jeg gik
ud og kom hjem med
hænderne.

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Ikke fuldere men
dybere. Det er
min historie.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Ikke fuldere men
tættere
på.

Det er
min,

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Jeg gik
bort og jeg så
og jeg så.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Jeg kom
hjem med
øjnene. Længere end
liljer.

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Større end
dadler.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Som fyldte
figner,

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Som bløde
rosiner.

Der er
saft i alting
rødere. Og rødere og
lige til at
se. I.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Det er
øjnenes længere og
længere.

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Føddernes nølen. Månen
der ikke falder
ned.

Lige til at
drukne
i.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Det er derfor vi må
have den.

Mand (til forbipasserende):

Sæt dig
her!

Kvinde (til forbipasserende):

Sæt dig
på den!

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Og dørenes
vidt åbne.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Jeg gik
ud.

Og jeg fandt
ånderættets

tøven.

Mand (til kvinde og forbipasserende):

Ikke
ophør men
tøven.

Mand (til forbipasserende):

Du kan ikke lægge den
fra dig og du kan
ikke. Tage den
med.

Kvinde (til mand og forbipasserende):

Skønhed er at
stå selv.

Og så er der
ingen grund til at tage den
med sig.

Mand (til kvinde):

Nej.

Kvinde (til forbipasserende):

Men sid hos
den.

Mand (til forbipasserende):

Sid lidt
her.

Verdens tøven. Det betyder
ikke at den ikke
er der.

Kvinde (til forbipasserende):

Men den venter(.)
Lidt. Månere
og stjernere.

Mand (til forbipasserende):

Men tag den
ikke.

Kvinde (til forbipasserende):

Slet
ikke.

*

Mand (til kvinde):

De sidder her
kun(.) Når de har givet
op. Hvad skal vi
gøre med dem?

Kvinde (til mand):

Med
den fatalisme?

Hør! De sidder her når de er
trætte.

Mand (til forbipasserende):

Kom her! Sid
stille!

Kvinde (til mand):

De sidder her og
tøver lidt. Det er
godt nok.

Det er
enkelt nok.

Mod det uundgåelige må man bruge
visdom. Det er
ikke fatalisme.

Mand (til kvinde):

Ja. Hvis jeg kunne
sige dette(.) Netop
dette(.) Med en
sølv tunge.

Kvinde (til mand):

Mod det uundgåelige må man bruge
skønhed. Må man
sidde lidt. Det er
ikke fatalisme.

Mand (til kvinde):

Så gjorde jeg det.

Kvinde (til forbipasserende):

Mod det uundgåelige må man bruge
månen. Se på
månen!

Mand (til forbipasserende):

Månen er at
holde vejret

Kvinde (til forbipasserende):

svæve stille

Mand (til forbipasserende):

ikke rase.

Kvinde (til forbipasserende):

Netop ikke. Prøv
at sidde stille!

Mand (til forbipasserende):

Men du
vrider dig på
bænken.

Kvinde (til forbipasserende):

Sid nu stille!

Mand (til forbipasserende):

Og stillere. Så
drømmer vi for dig.

Når tingenes bitterhed

Kvinde (til forbipasserende):

er for stærk(.) Så
drømmer vi for dig.

Det smager af
mere og dog
ikke.

Kvinde (til forbipasserende):

Det smager af
mere og dog
ønsker man det
ikke. Det smager af

Mand (til forbipasserende):

tag det

bort!

Kvinde (til forbipasserende):

Det bliver sagt med en
ildtang. På bunden af
øjet.

Mand (til forbipasserende):

Der hvor øjet er
allermest
blødt.

Kvinde (til forbipasserende):

Det gør ondt.

Mand (til forbipasserende):

Men hvis hvide roser

og jasminer. Var som
blidere. Og frugterne når de
hænger parvis(.) Var som os/ hvis(.) Præcisionen
var som springvandets stråle

Kvinde (til forbipasserende):

i mørket.

Mand (til forbipasserende):

Så ville du
sidde her?

Kvinde (til forbipasserende):

Ikke?

Og er det
ikke sådan det er?

Vi vil fortælle dig
om det.

Mand (til forbipasserende):

At skønhed
redder liv.